

<p>Jonas 2.1-10 AO92</p> <p>¹HERREN sørgede for et stort havdyr til at sluge Jonas, og Jonas var i havdyrets bug i tre dage og tre nætter. ²Jonas bad til HERREN sin Gud fra havdyrets bug ³og sagde:</p>	<p>Jonas er et levende bevis på, at han stolede på Guds løfte, som stod skrevet i Salme 119:49-50</p> <p>⁴⁹ Husk det ord til din tjener, som du har givet mig at håbe på.</p> <p>⁵⁰ Det trøster mig i min elendighed, for dit ord holder mig i live.</p>
<p>³ I min nød råbte jeg til Herren, og han svarede mig;</p>	<p>Vers 3a:</p> <p>Sl. 120,1 I min nød har jeg råbt til Herren, og han svarede mig.</p> <p>Sl. 130,1 Fra det dybe råber jeg til dig, Herre.</p> <p>Sl 86,7 ⁷ På nødens dag råber jeg til dig, for du vil svare mig</p> <p>Sl. 18:7. ⁷ I min nød råbte jeg til Herren, jeg råbte til min Gud om hjælp. Han hørte mig fra sit tempel, mit råb nåede hans ører.</p>
<p>fra dødsrigets dyb råbte jeg om hjælp, og du hørte mig.</p>	<p>Vers 3b:</p> <p>Sl. 16.10 ¹⁰ For du vil ikke prisgive mig til dødsriget, din fromme vil du ikke lade se graven.</p> <p>Sl. 18,6 ⁶ Dødsrigets bånd snørede sig om mig, dødens snarer truede mig.</p> <p>Sl. 22,25 ²⁵ For han viste ikke foragt og afsky for den hjælpeløses nød; han skjulte ikke sit ansigt for ham, men hørte, da han råbte om hjælp.</p> <p>Sl. 30:4 ⁴ Herre, du løftede mig op fra dødsriget, du lod mig leve, jeg gik ikke i graven.</p> <p>Sl. 86,13 ¹³ for din godhed mod mig er stor, du har reddet mig fra dødsrigets dyb</p>
<p>⁴ Du havde kastet mig i dybet, i havets skød, strømmene omgav mig,</p>	<p>Vers 4:</p> <p>Sl. 42,8 ⁸ Havdyb råber til havdyb,</p>

<p>alle dine brændinger og bølger skyllede hen over mig.</p>	<p>når dine strømme bruser; alle dine brændinger og bølger skyller hen over mig.</p> <p>Sl. 62.2-3 ² Frels mig, Gud, for vandet når mig til halsen, ³ jeg er sunket i bundløst dynd og kan ikke få fodfæste. Jeg er kommet ud på det dybe vand, strømmen skyller sammen over mig</p> <p>Sl. 88,7-8 ⁷ Du har kastet mig i den dybe grav, i det mørke dyb. ⁸ Din vrede hviler tungt på mig, alle dine brændinger lader du skylle over mig.</p>
<p>⁵ Og jeg sagde: Jeg er udstødt fra dine Øjne, men jeg skal atter se hen til dit hellige Tempel.</p>	<p>Vers 5 Sl. 31:23. ²³ Jeg sagde i min angst: Jeg er fordrevet fra dine øjne. Men du hørte min tryglen, da jeg råbte til dig om hjælp.</p> <p>Sl. 5:8 Men ved din store trofasthed kan jeg gå ind i dit hus; jeg kaster mig ned i dit hellige tempel i ærefrygt for dig.</p> <p>Sl. 27,4 ⁴ Kun ét ønsker jeg fra Herren, kun det længes jeg efter: At bo i Herrens hus, så længe jeg lever, så jeg kan fryde mig over Herrens herlighed og søge svar fra ham i hans tempel.</p> <p>Sl. 138:2 Jeg kaster mig ned i dit hellige tempel og priser dit navn for din godhed og troskab, for du har gjort dit ord stort over hele din himmel.</p>
<p>⁶ Vandet truede mit liv, havdybet omgav mig, siv havde viklet sig om mit hoved.</p>	<p>Vers 6 Sl 69,2-3 ² Frels mig, Gud, for vandet når mig til halsen jeg er sunket i bundløst dynd og kan ikke få fodfæste. Jeg er kommet ud på det dybe vand, strømmen skyller sammen over mig.</p> <p>Sl. 106:7 Vore fædre i Egypten gav ikke agt på dine undere; de huskede ikke på din store trofasthed, men trodsede den Højeste ved Sivhavet.</p>

	<p>Sl. 106:9 Han truede ad Sivhavet, så det tørrede ud, og han førte dem gennem dybet som gennem en ørken.</p>
<p>⁷ Jeg var kommet ned til bjergenes rødder, jordens porte var for evigt slået i bag mig. Men du, Herre min Gud, løftede mig op fra graven.</p>	<p>Vers 7 Sl. 107:16 for han knuste bronzeporte og huggede jernslåer over.</p> <p>Sl. 147:13 For han har gjort dine portslåer stærke og velsignet dine sønner i dig.</p> <p>Sl. 30:4 Herre, du løftede mig op fra dødsriget, du lod mig leve, jeg gik ikke i graven.</p> <p>Sl. 71:20 Du lod mig opleve store og hårde trængsler; giv mig livet på ny, løft mig op på ny fra jordens dyb!</p> <p>Sl. 103:4 Han udfrier dit liv fra graven, han kroner dig med godhed og barmhjertighed.</p>
<p>⁸ Da mit liv var ved at ebbe ud, huskede jeg på Herren; min bøn nåede til dig i dit hellige tempel.</p>	<p>Vers 8 Sl. 107:4 de sultede og tørstede, deres liv var ved at ebbe ud.</p> <p>Sl. 18,7 Han hørte mig fra sit tempel, mit råk nåede hans ører.</p>
<p>⁹ De, der dyrker falske guder, svigter troskaben mod dig.</p>	<p>Vers 9 Sl. 31,7 ⁷ Jeg hader dem, der dyrker falske guder, selv stoler jeg på Herren.</p>
<p>¹⁰ Men jeg vil ofre til dig med takkesang; jeg vil indfri de løfter, jeg aflagde. Frelsen kommer fra Herren!</p>	<p>Vers 10 Sl. 26,7 ⁷ og med takkesange forkynde og fortælle om alle dine undere.</p> <p>Sl. 42,5 ⁵ Jeg husker det og udøser min fortvivlelse: Jeg gik i festskaren, jeg vandrede til Guds hus under jubelråk og takkesange i valfartsskaren.</p> <p>Sl. 50,14 ¹⁴ Du skal bringe takoffer til Gud og indfri dine løfter til den Højeste.</p>

Sl. 54,8

⁸ Så vil jeg bringe dig et frivilligoffer,
jeg vil takke dit navn, Herre, for dit navn er godt

Sl. 116,17-18

¹⁷ Jeg bringer dig slagtoffer til tak
og påkalder Herrens navn.

¹⁸ Jeg indfrier mine løfter til Herren
for øjnene af hele hans folk,

¹⁹ i forgårdene til Herrens tempel,
i din midte, Jerusalem.

Sl. 68,21

²¹ Gud er for os en Gud til frelse,
hos Gud Herren er der vej ud af døden.

Sl. 3,9

Frelsen kommer fra Herren. Din velsignelse komme over
dit folk. Sela

Sl. 98:2-3

² Herren har kundgjort sin frelse, for folkenes øjne har han
åbenbaret sin retfærdighed. ³ Han har husket på sin godhed
og sin trofasthed mod Israels hus. Hele den vide jord har set
vor Guds frelse.

Sl. 118:14

Herren er min styrke og lovsang, han blev min frelse.